

D6 Násilné Presídlenie

V roku 1942 8-ročnú Anutu Branzan a jej rodinu násilne presídlili, rovnako ako 30,000 ďalších rumunských Rómov a Sintov, z Bukurešti do Podnesterska na hranici s Ukrajinou. Tábory zväčša pozostávali z jednoduchých chatrčí a mnohí deportovaní museli spať vonku na poliach a v stodolách. Anuta tam prežila dva roky hladu a nútených prác v neľudských podmienkach. Viac ako polovica ostatných deportovaných však neprežila.

💡 Vedeli ste, že

... Rumunsko má najväčšiu rómsku populáciu v Európskej únii, odhadom medzi 1,8 a 2,5 miliónom ľudí?

... približne polovica všetkých ľudí, ktorých ostatní považujú za Rómov, sami seba za Rómov nepovažujú? Na druhej strane polovica tých, čo Rómami skutočne sú, nie sú ani tak rozpoznateľní?

✍ Úloha

Vyberte si jeden moment zo života Anuty Branzan (pred presídlením, v tábore, po oslobodení) a napíšte list, ktorý vtedy mohla písať svojmu kamarátovi.

📷 Fotografia

Anuta Branzan (druhá sprava) a jej sestry v roku 1942. Fotografiu odfotovala jej teta pár dní pred ich deportáciou, aby mala na svoje netere pamiatku. Súkromná zbierka Michelle Kelso, Ann Arbor, Michigan, USA.

<https://www.romasintigenocide.eu/sk/d>

1910

1951

1942